Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9153
Copyright: Melk, Benediktinerstift

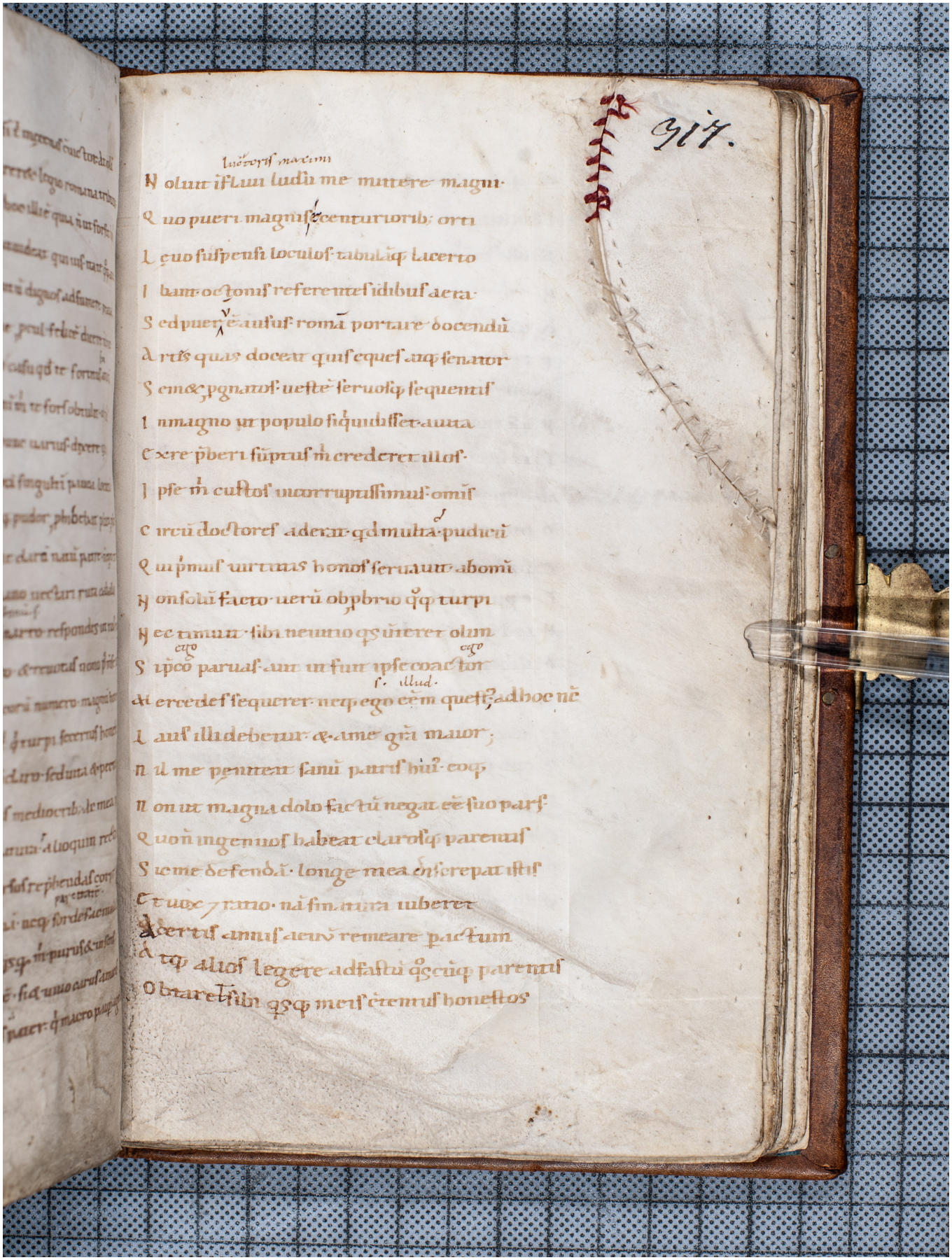

317.

Luceriis maxim

Nolunt istum ludum me mittere magni
Quo pueri magnis centurionibus orti
Laeuo suspensi loculos tabulamque lacerto
Ibant octonis referentes idibus aera
Sed puer esse iussus Romae portare docendum
Artes quas doceat quis eques atque senator
Semenque pedemque fertur et uestem seruosque sequentur
In magno ut populo si quis uisat aut audeat
Extremo puerum castigare ne credere ullos
Ipse metum custos incorruptissimus omnis
Circumdoctores aderant quidam audacia pudicum
Quam primum uirtutis honos seruauit abomini
Non solum facto uerum obprobrio quoque turpi
Nec tamen ut sibi neuno quisquam uiterer olim
Si ipse paruas aut in fun ipse coactor
Ac credes sequerer neque ego eum quesit adhoc ne
Laus illi debetur et ame qui maior
Nil me pentitet sanum patris huius eoque
Non ut magna dolo factum negat esse suo pars
Quod ingenuos habeat clarosque parentes
Se me defendit longe mea discrepat istis
Et uoce ratione nam si natura iuberet
Certus annus aeuum remeare peractum
Atque alios legere adfatus quisque parentis
Optaret sibi quisque meis eremus honestos